

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 506

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 iulie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 357 din 7 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției	2–4
Decizia nr. 372 din 14 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 alin. (7) din Codul de procedură civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	4–6
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
14. — Ordonanță pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	7–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 357

din 7 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Constantin Rucsanda Drăghici în Dosarul nr. 1.219/54/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.227D/2014.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Agenția Națională de Integritate, director general al Direcției generale juridice Ioana Lazăr, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia nr. 739 din 16 decembrie 2014. În final, în sensul celor susținute, depune un punct de vedere.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 20 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.219/54/2014, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.** Excepția a fost ridicată de Constantin Rucsanda Drăghici într-o cauză având ca obiect anularea unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, privind existența stării de incompatibilitate.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, deși îndeplinesc cerința de previzibilitate în privința consecințelor pe

care le generează, nu sunt clare și previzibile din perspectiva circumstanțelor în care intervine această stare de incompatibilitate și nu permit persoanelor vizate să adopte o conduită care să fie, fără dubiu, conform legii sau să corecteze conduita în mod corespunzător. Apreciază că textul este confuz, atât în ceea ce privește delimitarea funcției de reprezentant de calitate de reprezentant, cât și în privința conținutului criteriului de stabilire a societății comerciale în care trebuie exercitată această funcție, respectiv în ceea ce privește criteriul interesului. Se arată că normele legale care reglementează utilitatea publică și diferitele tipuri/categorii de interese au suferit modificări de-a lungul timpului, odată cu perspectiva integrării României în Uniunea Europeană, modificări care nu au fost corelate cu legislația pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției. Astfel, susține că, în acest text de lege, prima noțiune (*calitatea*) este utilizată în sintagmele: calitatea de funcționar public (calitatea de) angajat cu contract individual de muncă, calitatea de comerciant persoană fizică, calitatea de membru al unui grup de interes economic, calitatea de deputat sau senator.

7. Referitor la cel de al doilea concept (*funcția*), arată că este utilizat de legiuitor în sintagmele: funcția de consilier local, funcția de prefect sau subprefect, funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice altă funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, orice alte funcții publice sau activități remunerate.

8. Susține că folosirea distinctă a celor două noțiuni (*funcție* și *calitate*) de către legiuitor nu se poate justifica prin rațiuni de stilistică literară, dat fiind faptul că materia incompatibilităților constituie o excepție de la dreptul comun și este de strictă interpretare și aplicare. Astfel, apreciază că *funcția*, fără a fi definită expres de lege, reprezintă un ansamblu de atribuții și responsabilități stabilite fie în temeiul legii, fie prin alte acte normative ori prin acte specifice din sfera dreptului muncii, instituit în scopul realizării prerogativelor de putere publică sau îndeplinirii obiectivelor/scopurilor economice ale unei persoane de drept privat. În acest sens, susține că un element esențial al oricărei funcții publice sau private este remunerarea acesteia, iar acest criteriu (al remunerării) se verifică în cazul tuturor funcțiilor indicate expres de art. 87 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, pentru fiecare dintre acestea, titularul respectivului post având dreptul la o remunerație. Mai mult, criteriul este confirmat și de dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 161/2003, care prevăd că funcția de primar este incompatibilă cu orice alte funcții publice sau activități remunerate.

9. Cu privire la conținutul noțiunii de „calitate”, arată că în cazul acesteia nu se poate concluziona că ar presupune un ansamblu de atribuții și responsabilități cu care să fie însărcinată o anumită persoană; dobândirea unei anumite calități naște, de regulă, anumite drepturi și obligații. Calitatea nu presupune subordonare ierarhică, nu presupune un ansamblu de atribuții și

responsabilități, nu este compatibilă cu demisia și nu implică/nu presupune o remunerare.

10. Consideră că persoana care are doar calitatea de reprezentant al unui asociat în adunarea generală a unei societăți comerciale nu se află în stare de incompatibilitate, prin raportare la art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003, ci doar cea care îndeplinește funcția de reprezentant, noțiune imprecis definită de lege și de practica judiciară, astfel încât să se poată stabili, cu certitudine, sfera sa de cuprindere. Din această perspectivă, apreciază că răspunsul la întrebarea „care sunt elementele circumstanțiale pe baza cărora un primar poate concludiona că îndeplinește funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunarea generală a unei societăți comerciale” face dovada lipsei de claritate a textelor legale incidente, o funcție de reprezentant în adunarea generală a acționarilor fiind, la prima vedere, un nonsens juridic.

11. În final, apreciază că, față de jurisprudența Curții Constituționale și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului în materia previzibilității și clarității legii, art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 este neclar și imprecis spre a putea fi aplicat, fiind lipsit de previzibilitate în privința circumstanțelor în care intervine această incompatibilitate, încât nu asigură protecția împotriva arbitrariului.

12. Cât privește lipsa de claritate și previzibilitate a sintagmei „interes local”, consideră că art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 este neclar și imprecis, fiind lipsit de previzibilitate, în măsura în care sintagma „societăți comerciale de interes local” este interpretată excesiv, în sensul că aceste societăți comerciale includ și societățile ce acționează pe raza mai multor unități administrativ-teritoriale, ca urmare a asocierii acestora în scopul satisfacerii unor interese comunitare.

13. **Sursa de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** își exprimă opinia în sensul că „se impune constatarea constituționalității art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003”.

14. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere depus și susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

„(1) *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu:*

[...]

f) funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național;”.

18. Autorul apreciază că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, precum și principiului preeminenței dreptului, consacrat în Preambulul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv art. 6 paragraful 1 din aceeași Convenție.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare, iar prin Decizia nr. 739 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 18 februarie 2015, Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 4 martie 2015, și Decizia nr. 167 din 17 martie 2015*, nepublicată până la data pronunțării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, Curtea a statuat constituționalitatea acestor norme.

20. Astfel, în jurisprudența sa, în mod constant, Curtea a reținut că normele supuse controlului de constituționalitate instituie una dintre incompatibilitățile specifice funcțiilor publice de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean. Astfel, funcțiile menționate sunt incompatibile cu funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național.

21. De asemenea, Curtea a reținut că respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). Din analiza textelor de lege deduse controlului de constituționalitate, Curtea a constatat că acestea îndeplinesc cerințele mai sus menționate, fiind norme clare, previzibile, și care stabilesc cât se poate de precis conduita aleșilor locali.

22. Totodată, Curtea a reținut că incompatibilitatea stabilită prin dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 este în deplină concordanță cu principiile imparțialității, integrității, transparenței deciziei și supremației interesului public, prevăzute de art. 71 din legea menționată, și reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, legiuitorul instituind, printre regulile și condițiile specifice de exercitare a mandatului, și anumite incompatibilități, ținând cont de necesitatea asigurării îndeplinirii cu neutralitate, de către persoanele care exercită o funcție publică de autoritate, a atribuțiilor ce le revin.

23. Curtea a apreciat că incompatibilitatea funcției de primar, viceprimar, primar general, viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean, cu anumite funcții private, nu este o condiție de eligibilitate, iar înlăturarea ei depinde de voința celui ales, care poate opta pentru una dintre cele două calități incompatibile. Astfel, nu se poate îndeplini o funcție publică care obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice, dacă în același timp o persoană este angrenată și în mediul de afaceri, întrucât cumularea celor două funcții ar putea duce la afectarea

* Decizia Curții Constituționale nr. 167 din 17 martie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015.

intereselor generale ale comunității și a principiilor care stau la baza statului de drept.

24. Curtea a constatat că instituirea prin textul de lege criticat a incompatibilității menționate este o opțiune a legiuitorului și se circumscrie scopului legii de înlăturare a cauzelor și condițiilor care determină corupția, astfel încât funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național, să nu constituie un factor generator de corupție în cazul persoanelor care exercită funcția de primar, viceprimar, primar general, viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean.

25. Totodată, instanța de contencios constituțional a apreciat că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate în cazul primarului, viceprimarului, primarului general, viceprimarului municipiului București, președintelui și vicepreședintelui consiliului județean, care exercită funcția de reprezentant al

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Rucsanda Drăghici în Dosarul nr. 1.219/54/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 372

din 14 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 alin. (7) din Codul de procedură civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată

unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național, revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii de asigurare a imparțialității, de protejare a interesului social și de evitare a conflictului de interese.

26. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

27. Referitor la invocarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3), Curtea observă că dispozițiile Legii nr. 161/2003 oferă suficiente garanții care asigură dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

de Alexandru Căldăraș în Dosarul nr. 2.514/221/2014 al Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 292D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.514/221/2014, **Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 200 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Alexandru Căldăraș într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva încheierii de anulare a cererii de reexaminare ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor legale și judiciare privind regularizarea cererii de chemare în judecată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 200 alin. (6) încalcă accesul liber la justiție, prin imposibilitatea exercitării unei căi de atac la instanța superioară. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, se arată că aceasta a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor constituționale privind delegarea legislativă, nefiind prevăzut termenul de intrare în vigoare a acesteia și nefiind motivate situațiile extraordinare ce au condus la adoptarea acesteia.

6. **Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă** își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate arătând că aceasta este neîntemeiată. În acest sens, se apreciază, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, că prevederile art. 200 alin. (6) din Codul de procedură civilă nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, atât timp cât împotriva încheierii de anulare reclamantul poate face cerere de reexaminare, soluționată de un alt complet decât cel căruia i s-a repartizat cauza, prin încheiere definitivă, iar instanța nu soluționează fondul litigiului, fiind deschisă posibilitatea revenirii asupra măsurii anulării, reexaminarea apărând ca o cale specifică de retractare. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, instanța de judecată apreciază că acest act normativ nu încalcă dispozițiile art. 115 alin. (4) sau ale art. 21 alin. (2) din Constituție, atât timp cât partea are posibilitatea de a solicita acordarea ajutorului public judiciar în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, dacă nu poate face față costurilor pe care le implică desfășurarea unui proces civil. De asemenea, nici faptul că instituțiile statului sunt scutite, în anumite situații, de la plata taxelor judiciare de timbru nu aduce atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor consacrat de prevederile art. 16 din Constituție.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând punctele de vedere exprimate în dosarele nr. 599D/2013, nr. 377D/2014, nr. 729D/2014, nr. 921D/2014, nr. 925D/2014 și nr. 465D/2014.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere ale Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 200 alin. (6) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de

timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare. După data sesizării Curții Constituționale, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, cu renumerotarea textelor, astfel încât art. 200 alin. (6) a devenit art. 200 alin. (7), cu un conținut identic. Prin urmare, Curtea urmează să se pronunțe asupra prevederilor art. 200 alin. (7) din Codul de procedură civilă, republicat, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Prevederile art. 200 alin. (7) din Codul de procedură civilă au următorul cuprins:

„(7) Cererea [de reexaminare formulată împotriva încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată — sn] se soluționează prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului, de către un alt complet al instanței respective, desemnat prin repartizare aleatorie, care va putea reveni asupra măsurii anulării dacă aceasta a fost dispusă eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat potrivit alin. (3).”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 alin. (1) și (2) privind principiul egalității în drepturi și preeminența legii, art. 21 alin. (2) și (3) referitor la neîngrădirea prin lege a accesului liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 115 alin. (4) privind condițiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență și alin. (5) privind intrarea în vigoare a ordonanței de urgență.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 alin. (7) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că, prin Decizia nr. 31 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 14 februarie 2014, Decizia nr. 97 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 28 aprilie 2014, sau Decizia nr. 410 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 30 iulie 2014, a constatat constituționalitatea soluției legislative supuse analizei sale prin prisma unor critici similare celor formulate în prezenta cauză. Astfel, Curtea a reținut că încheierea de anulare a cererii de chemare în judecată astfel pronunțată este supusă căii de atac a reexaminării, cererea de reexaminare putând fi făcută de reclamant în 15 zile de la data comunicării. Soluționarea cererii de reexaminare se face de către un alt complet decât cel căruia i s-a repartizat cauza, prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului. Acest complet poate reveni asupra încheierii de anulare dacă măsura a fost dispusă în mod eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat, caz în care cauza va fi retrimisă completului inițial investit.

14. Curtea a apreciat că prin cererea de reexaminare se analizează inclusiv legalitatea măsurii prin prisma îndeplinirii condițiilor de formă. Faptul că împotriva încheierii de anulare reclamantul poate face numai cerere de reexaminare, aceasta soluționându-se de către un alt complet decât cel căruia i s-a repartizat cauza, prin încheiere definitivă, nu poate constitui o încălcare a vreunei prevederi constituționale, întrucât instanța nu soluționează fondul litigiului și există astfel posibilitatea de a reveni asupra măsurii anulării, reexaminarea apărând ca o cale specifică de retractare. Astfel, Curtea a reținut că instanța de judecată se pronunță asupra unei probleme care privește exclusiv buna administrare a justiției, iar, în măsura în care cererea de reexaminare a fost respinsă, reclamantul are posibilitatea formulării unei noi cereri de chemare în judecată cu respectarea dispozițiilor legale.

15. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, Curtea reține că prevederile acestui act normativ au mai fost supuse controlului de neconstituționalitate,

din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 46 din 4 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 15 aprilie 2014, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate și a statuat că, în ce privește criticile de neconstituționalitate extrinsecă raportate la art. 115 alin. (4) din Constituție, privind regimul adoptării ordonanțelor de urgență, acestea sunt neîntemeiate, deoarece situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”.

16. În raport cu obiectul criticii de neconstituționalitate formulate, Curtea a reținut că, în nota de fundamentare a ordonanței de urgență criticate, existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată și urgența acesteia sunt justificate de Guvern prin următoarele argumente: modificarea cadrului legal de desfășurare a procesului civil prin adoptarea Codului de procedură civilă, precum și punerea în aplicare a noilor instituții adoptate prin Codul civil, faptul că evoluția în plan legislativ menționată nu s-a reflectat într-un mod adecvat și la nivelul cadrului normativ privind taxele judiciare de timbru, care au rămas în principal la nivelul stabilit în anul 1997, actualizat în anul 2010 prin aplicarea indicelui de inflație, necesitatea ca sistemul de taxare să reflecte noua structură și dinamică a procesului civil, noile garanții procedurale acordate părților pentru asigurarea unui proces echitabil, precum și acoperirea costurilor suplimentare pentru dezvoltarea infrastructurii și pentru asigurarea logisticii necesare punerii în aplicare a noilor prevederi legale, de necesitatea asigurării, pe de o parte, a unui echilibru corespunzător între eforturile bugetare de asigurare a unui serviciu public calitativ și obligația cetățeanului care folosește acest serviciu de a contribui la susținerea costurilor, dar și, pe de altă parte, a transparenței aplicării normelor în materie implicând o evidență clară asupra tuturor operațiunilor pe care le implică sistemul de taxare, luarea în considerare a faptului că neadoptarea în regim de urgență a prezentului act normativ ar conduce la conservarea unui sistem de taxare neadecvat față de liniile trasate prin regândirea sistemului juridic românesc odată cu adoptarea noului Cod civil și a noului Cod de procedură civilă, cu consecințe negative pe planul situației justițiabililor și al nevoilor acute ale sistemului judiciar, dar și al transparenței și disciplinei financiare impuse de exercițiul colectării la buget a sumelor derivând din plata taxelor judiciare de timbru.

17. Analizând toate motivele invocate de către Guvern în preambulul ordonanței de urgență, în mod cumulativ, Curtea a

ajuns la concluzia că există un grad mare de abatere de la obișnuit, și anume condițiile concrete în care urmează să se desfășoare activitatea sistemului judiciar, având în vedere adoptarea noilor coduri, Codul civil și Codul de procedură civilă, și necesitatea finanțării optime a acestui sistem prin raportare la nevoile sale reale, astfel încât a considerat că există o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție.

18. Cele statuate în deciziile anterior menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

19. În ceea ce privește invocarea, în prezenta cauză, a dispozițiilor art. 115 alin. (5) privind intrarea în vigoare a ordonanței de urgență, cu motivarea că nu este prevăzut termenul de intrare în vigoare a acesteia, Curtea constată că, prin Decizia nr. 28 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 27 martie 2013, a statuat că, potrivit prevederilor art. 115 alin. (5) din Constituție, pentru a intra în vigoare, deci pentru a produce efecte juridice, ordonanța de urgență trebuie să îndeplinească anumite condiții, respectiv să fie depusă la Camera competentă să fie sesizată, pentru a fi dezbătută în procedură de urgență, și să fie publicată în Monitorul Oficial al României. De asemenea, prin decizia menționată s-a reținut că sintagma constituțională „după publicarea în Monitorul Oficial al României” semnifică faptul că ordonanța de urgență intră în vigoare în ziua în care este publicată. Ca atare, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 a fost publicată la data de 29 iunie 2013, aceasta fiind și ziua în care a intrat în vigoare. Prin urmare, faptul că în cuprinsul ordonanței de urgență nu se prevede termenul de intrare în vigoare a acesteia nu este de natură a contraveni dispozițiilor art. 115 alin. (5) din Constituție, acest termen fiind determinat tocmai prin aplicarea acestor dispoziții constituționale.

20. Totodată, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate nu motivează pretinsa contrarietate dintre dispozițiile legale criticate și cele ale art. 15, art. 16 alin. (1) și (2) și art. 52 alin. (1) din Constituție. În consecință, ținând seama de faptul că instanța constituțională nu are competența ca ea însăși, substituindu-se autorului excepției, să formuleze propriile critici de neconstituționalitate, Curtea constată că nu se poate pronunța asupra excepției de neconstituționalitate în raport cu textele constituționale anterior referite.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Căldărăș în Dosarul nr. 2.514/221/2014 al Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 200 alin. (7) din Codul de procedură civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 14 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Pentru magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie,
semnează, în temeiul art. 426 alin. (4)
din Codul de procedură civilă,
prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ****pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. 1 poz. 3 din Legea nr. 182/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite prezenta ordonanță.

Articol unic. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După alineatul (11) al articolului 1 se introduce un alineat nou, alineatul (12), cu următorul cuprins:

„(12) Prin excepție de la prevederile alin. (1), începând cu luna august 2015, indemnizațiile lunare pentru persoanele care ocupă unele funcții de demnitate publică alese sau numite sunt cele prevăzute în anexă.”

2. După articolul 50 se introduce un nou articol, articolul 51, cu următorul cuprins:

„Art. 51. — Anexa face parte din prezenta ordonanță de urgență.”

3. După articolul 51 se introduce o anexă, având conținutul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
GABRIEL OPREA

Contrasemnează:

Ministrul muncii,
familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 8 iulie 2015.
Nr. 14.

ANEXĂ

(Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014)

Indemnizațiile persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică

Indemnizațiile persoanelor din cadrul organelor autorității publice

Funcția	Indemnizația brută
Președinția României	Viitor
Președintele României	21.540
Parlamentul României	
Președintele Senatului	21.540
Președintele Camerei Deputaților	21.540
Vicepreședinții Senatului și ai Camerei Deputaților	19.055
Secretarii și chestorii Senatului și ai Camerei Deputaților	19.055
Guvernul României	
Prim-ministru	21.540
Viceprim-ministru	20.000
Ministru	19.055
Ministru delegat	19.055

Funcția	Indemnizația brută
Administrația Prezidențială	
Consilier prezidențial	19.055
Secretariatul General al Guvernului	
Secretar general al Guvernului	19.055
Cancelaria Primului-Ministru	
Șef Cancelarie	19.055
Avocatul Poporului	19.055
Președinte Consiliul Legislativ	19.055
Președinte Curte de Conturi	19.055
Directorul SRI	19.055
Directorul SIE	19.055
Directorul SPP	19.055
Directorul STS	19.055

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

